

trường ca Tô Thi

Quê hương

Đất sinh

Trời vờ

Lắm nơi bấy cảnh điêu tàn

Lớn lên

Mỗi người mỗi ngã

Cơm heo gạo trấu lẽ thường

Năm năm

Mười năm

Rồi hai mươi năm còn tiếp

Người mất người

Khăn tang

Đào đất

Chôn nhau

Tôi lớn lên đọc mờ trang sách

*Nỗi buồn kín cả
Trời cao
Ánh chớp đau thương
Hai bờ
Kín đong
Hơi thở
Khò khè
Dao chặt
Súng lia
Mìn tan
Bom nổ
Con về thương mẹ nhớ cha
Ai thắt khăn xô trên dòng sông nhỏ
Chúng nó
Con người - tim đen - máu lạnh
Lời hát chinh phu mong manh
Tóc mẹ
Cơm áo nuôi con đêm xanh nến đỏ
Nay đợi
Mai chờ
Chinh chiến có bao giờ
Tha người chinh phụ.
Tôi lớn lên đọc từng trang lừ đối*

*Nỗi buồn kín cả đời tôi
Từng ô đất quê hương
Đã bao người hóa đá
Lại tiếp bao người*

*Rừng sâu
Núi đỏ
Vết máu thời gian
Chứa khô lại đổ
Cho những mắt trong veo
Đục lấm
Tiếng khóc
Cho những mái tóc xanh
Nửa đời
Nửa đoạn
Vụn tàn hơn cả lá khô.*